

4

ELS PARES

són els primers educadors dels seus fills

El papa Francesc també s'inspira en la Bíblia per fer tres afirmacions interessants sobre les relacions entre els pares i els fills en el si de la família, i subratlla el paper específic dels pares en l'àmbit de l'educació dels seus fills.

- **En primer lloc**, la família és el lloc on els fills creixen en la fe. És a dir, els pares són conscients que la fe dels seus fills també ha de 'créixer' i 'desenvolupar-se', i que ells han de col·laborar eficaçment en aquest procés.

«El Salm 78 exalta la proclamació de la fe en el si de la família: «El que vam sentir i aprendre, el que els pares ens van contar, no ho amagarem als nostres fills, i ells ho contaràn als qui vindran: són les gestes glorioses del Senyor, el seu poder i els seus prodigis. Ell va fer un pacte amb el poble de Jacob, donà una llei als fills d'Israel. Ell va manar als nostres pares que tot això ho ensenyessin als seus fills, perquè ho coneguessin els qui vindran i els fills que naixeran després. Que s'alcin, doncs, i ho contin als seus fills» (Salm 78,3-6).

Per tant, **la família és el lloc on els pares es converteixen en els primers mestres de la fe dels seus fills. Ells aprenen aquest 'ofici', que passa de generació en generació:** «Quan el dia de demà el teu fill et preguntí: "Què vol dir això?", li respondràs..."» (Èxode 13,14).

D'aquesta manera les generacions següents entonaran el seu cant al Senyor: "Infants i vells, joves i noies" (Salm 148,12)» (AL 16).

- **En segon lloc**, els pares han de complir amb seriositat la seva missió educadora pel que fa als seus fills, si bé podran comptar amb la col·laboració de la societat i de l'Església.

«Els pares tenen el deure de complir amb seriositat la seva missió educadora, com els savis bíblics ho ensenyen sovint.

Per la seva banda, els fills estan cridats a acollir i practicar el manament: **“Honra el pare i la mare. Així tindràs llarga vida en el país que et dona el Senyor, el teu Déu”** (Èxode 20,12). Aquí el verb *honrar* indica el compliment dels compromisos familiars i socials en la seva plenitud, sense ignorar-los amb l'excusa de motius religiosos (cf. *Marc 7,11-13*). En efecte, “qui honra el pare expia els pecats, qui honra la mare es guanya un tresor” (*Siràcida 3,3-4*)» (AL 17).

- **En tercer lloc**, els pares han de recordar que, tot i que ells han donat la vida als seus fills, aquests estan cridats a emprendre la seva pròpia vida amb l'autonomia necessària. Els pares no poden impedir-la, sinó que han d'afavorir-la gradualment, d'acord amb el seu procés de creixement.

«L'Evangelí també ens recorda que els fills no són propietat de la família, sinó que cal que emprenguin la seva pròpia vida.

Si bé és veritat que Jesús es presenta com a model d'obediència als seus pares terrenals, mostrant-se sotmès a ells (cf. *Lluc 2,51*), també és cert que ell manifesta que les decisions vitals dels fills i la seva mateixa vocació cristiana poden exigir una separació pel bé del Regne de Déu (cf. *Mateu 10,34-37*; *Lluc 9,59-62*).

Ell mateix, als dotze anys, respon a Maria i a Josep que té una missió més alta a complir més enllà de la seva família terrenal (cf. *Lluc 2,48-50*). Igualment, **Jesús remarca la necessitat d'altres lligams més profunds, també en el si d'una família:** «La meua mare i els meus germans són els qui escolten la Paraula de Déu i la compleixen» (cf. *Lluc 8,21*)» (AL 18).

Que els pares siguin responsables de l'educació dels seus fills, i en particular d'ajudar-los a créixer en la fe, no implica que hagin de complir aquesta missió ells sols. La societat i l'Església els prestaran el seu suport i podran acompanyar-los en l'exercici de la seva responsabilitat.

El mateix Francesc dedica espai a tractar el paper dels pares en l'educació dels seus fills al llarg d'aquesta exhortació apostòlica, sobretot en el capítol setè, que ell ha titulat “Vers la millora de l'educació dels fills”.

En les *anelles 53-57*, corresponents al capítol setè, ens referirem amb més detall al tema de l'educació dels fills en el si de la família.

- **Com a pares, de quina manera podem ajudar els nostres fills a créixer en la fe cristiana?**
- **Com valorem l'ajut que la societat i l'Església ens presten en l'educació dels nostres fills?**
- **Ens és fàcil, com a pares, fomentar adequadament la necessària i progressiva autonomia dels nostres fills?**